

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3 października 2022 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie III Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Sebastian Otto

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2022 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym w trybie art. 15z§s (2) ustawy z 2.03.2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...)19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w S.

przeciwko Polskie Biuro Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 13 219,98 złotych (trzynastu tysięcy dwustu dziewiętnastu złotych i dziewięćdziesięciu ośmiu groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi w stosunku rocznym od dnia 18 kwietnia 2020 roku do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 3.185,14 zł (trzech tysięcy stu osiemdziesięciu pięciu złotych i czternastu groszy) wraz z odsetkami, w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt III C 1044/21

UZASADNIENIE

wyroku z 3.10.2022r.

W dniu 15 listopada 2021 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wniosła przeciwko Polskiemu Biuru Ubezpieczycieli Komunikacyjnych pozew o zapłatę kwoty 16.624,00 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 18 kwietnia 2020 roku do dnia zapłaty, a także złożyła wniosek o zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że w dniu 9 października 2019 roku doszło do uszkodzenia pojazdu należącego do poszkodowanej G. C., a sprawca szkody był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w (...), którego korespondentem w Polsce jest (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w S.. Szkoda miała charakter całkowity. W okresie od dnia 14 października 2019 roku do dnia 25 lutego 2020 roku poszkodowana wynajmowała pojazd zastępczy, zaś łączny koszt najmu wyniósł kwotę 23.247,00 złotych. W toku postępowania likwidacyjnego (...) Spółka Akcyjna w S. przyznała odszkodowanie z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego w kwocie 6.623,00 złotych. (...) Spółka

z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. dochodzi zapłaty pozostałej kwoty 16.624,00 złotych. Legitymację do wytoczenia powództwa wywodzi z zawartej umowy cesji.

W odpowiedzi na pozew Polskie Biuro Ubezpieczycieli Komunikacyjnych wniosło o oddalenie powództwa w całości, a także złożyło wniosek o zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazało, że poszkodowana biernie oczekiwała na wypłatę odszkodowania, co niezasadnie wydłużyło okres najmu. Strona pozwana zakwestionowała również dobową stawkę najmu, wskazując, iż poszkodowana zlekceważyła ofertę najmu pojazdu zastępczego z dobową stawką w wysokości 86,00 złotych.

W toku procesu strony podtrzymały swoje stanowiska.

Stan faktyczny.

W dniu 9 października 2019 roku doszło do uszkodzenia pojazdu należącego do poszkodowanej G. C., a sprawca szkody był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w (...), którego korespondentem w Polsce jest (...) Spółka Akcyjna w S.. Pojazd sprawcy jest zarejestrowany na terenie kraju, który należy do systemu Zielonej Karty.

- niesporne, a nadto dokumenty zgromadzone w aktach szkody, płyta CD na k. 145a.

W dniu 14 października 2019 roku G. C. wynajęła w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. pojazd zastępczy marki K. o nr. rej. (...). Strony ustaliły dobową stawkę najmu w wysokości 140,00 złotych netto + VAT. Najem trwał do dnia 25 lutego 2020 roku.

Z tego tytułu w dniu 17 marca 2020 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wystawiła G. C. fakturę VAT nr (...) na kwotę 23.247,00 złotych brutto (135 dni x 172,20 zł).

Pojazd zastępczy był niezbędny poszkodowanej w życiu codziennym.

Dowód:

- umowa najmu z dnia 14 października 2019 roku z owu, k. 17-20;

- faktura VAT (...) z dnia 17 marca 2020 roku, k. 21;

- zeznania na piśmie G. C., k. 188-189.

W dniu 15 października 2019 roku poszkodowana zwróciła się do Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. o ustalenie korespondenta ubezpieczyciela na terenie Polski i przekazanie sprawy celem dalszej likwidacji szkody.

W dniu 17 października 2019 roku Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. poinformowała, że pojazd sprawcy szkody był ubezpieczony w towarzystwie (...) dla którego funkcję nominowanego korespondenta w Polsce pełni (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w S..

W wiadomości elektronicznej z dnia 14 listopada 2019 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w S. poinformowała (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S., że nie ma informacji potwierdzającej ochronę od zagranicznego ubezpieczyciela.

W dniu 17 grudnia 2019 roku warsztat naprawczy otrzymał zapewnienie telefonicznie o przyjęciu odpowiedzialności przez (...) S.A. z siedzibą w S. i przystąpił do naprawy uszkodzonego pojazdu.

Dowód:

-wiadomość elektroniczna z dnia 15 października 2019 roku, k. 22;

-wiadomość elektroniczna z dnia 17 października 2019 roku, k. 23;

- wiadomość elektroniczna z dnia 14 listopada 2019 roku, k. 35;

- zeznania na piśmie P. H., k. 185.

Decyzją z dnia 18 grudnia 2019 roku (...) Spółka Akcyjna, jako korespondent (...) na terenie Polski w ramach Systemu Zielonej Karty, poinformowała o przyznaniu odszkodowania w wysokości 3.115,13 złotych brutto.

W dniu 23 grudnia 2019 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. przesała (...) Spółce Akcyjnej kosztorys naprawy.

Decyzją z dnia 19 lutego 2020 roku (...) Spółka Akcyjna, jako korespondent (...) na terenie Polski w ramach Systemu Zielonej Karty, poinformowała o rozliczeniu szkody jako całkowitej i przyznaniu odszkodowania w wysokości 14.050,00 złotych brutto.

Po otrzymaniu drugiej transzy odszkodowania poszkodowana rozpoczęła poszukiwania nowego pojazdu.

Dowód:

- decyzja z dnia 18 grudnia 2019 roku, k. 36-37;

- wiadomość elektroniczna z dnia 23 grudnia 2019 roku, k. 38;

- decyzja z dnia 19 lutego 2020 roku, k. 50-51;

- zeznania na piśmie G. C., k. 188-189.

W dniu 25 lutego 2020 roku G. C. przelała na rzecz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wierzytelność przysługującą jej z związku z wynajmem pojazdu marki K. o nr. rej. (...) w okresie od dnia 14 października 2015 roku do dnia 25 lutego 2020 roku.

Dowód:

- umowa cesji z dnia 25 lutego 2020 roku, k. 16.

Pismem z dnia 17 marca 2020 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wezwała (...) S.A. z siedzibą w S. do zapłaty kwoty 23.247,00 złotych tytułem refundacji kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty z dnia 17 marca 2020 roku, k. 26-27.

Decyzją z dnia 14 kwietnia 2020 roku (...) Spółka Akcyjna uznała za zasadny 72-dniowy okres najmu pojazdu zastępczego przy dobowej stawce w wysokości 172,20 zł brutto za okres od dnia 18 października 2019 roku od dnia 23 października 2019 roku (łącznie 861,00 zł brutto) i 86,00 zł brutto za okres od dnia 23 października 2019 roku do dnia 26 października 2019 roku oraz od dnia 17 grudnia 2019 roku do dnia 19 lutego 2020 roku (łącznie 5.762,00 zł brutto).

Dowód:

- decyzja z dnia 14 kwietnia 2020 roku, k. 28-30.

W wiadomości elektronicznej z dnia 16 kwietnia 2020 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S. wskazała, że w okresie do dnia 26 października 2019 roku do dnia 17 grudnia 2019 roku zakład ubezpieczeń nie potwierdził odpowiedzialności za szkodę, ponownie zwracając się o płatność.

Pismem z dnia 16 kwietnia 2020 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w S. poinformowała, że nie znalazła podstaw do zmiany swojego wcześniejszego stanowiska.

Dowód:

- wiadomość elektroniczna z dnia 16 kwietnia 2020 roku, k. 31;
- pismo z dnia 16 kwietnia 2020 roku, k. 32-33.

Uszkodzony i wynajęty pojazd należą do segmentu (...).

Dobowa stawka najmu pojazdów segmentu (...) w czerwcu 2020 roku, w opcji bez limitu kilometrów, z pełnym ubezpieczeniem, bez udziału własnego w szkodzie, z możliwością wyjazdu za granicę, w opcji rozliczenia bezgotówkowego, kształtowała się od 99,00 zł netto do 140,00 zł netto.

Dowód:

- opinia biegłego z zakresu techniki samochodowej mgr inż. L. C..

Rozważania:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Strona powodowa dochodziła od strony pozwanej zasądzenia kwoty 16.624,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 18 kwietnia 2020 roku do dnia zapłaty z tytułu odszkodowania za najem pojazdu zastępczego poszkodowanej.

Na wstępie należy podkreślić, że na żadnym etapie postępowania nie była kwestionowana zasada odpowiedzialności strony pozwanej, która opiera się o treść art. 436 § 1 k.c. w zw. z art. 34 i 123 pkt 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U.2021.854 t.j. z dnia 2021.05.06 ze zm.). Spór sprowadzał się do zasadności wydatków związanym z najmem pojazdu zastępczego, to jest uzasadnionego okresu najmu oraz wartości dobowej stawki najmu pojazdu.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów: dokumentów przedłożonych do akt przez strony, w tym zgromadzonych w aktach szkody (pyta CD) oraz zeznań na piśmie poszkodowanej G. C. oraz P. H..

Sąd uznał za wiarygodne dokumenty, z których dowód przeprowadzono w toku postępowania. Ich autentyczność oraz prawdziwość stwierdzonych w nich faktów nie budziła wątpliwości, nie zostały one również zakwestionowane przez strony procesu.

Zgodnie z treścią przepisu art. 509 k.c. w wyniku przelewu wierzytelności cesjonariusz nabywa wierzytelność w takim zakresie i stanie, w jakim istniała w chwili zawarcia umowy o jej przeniesienie. Zgodnie z orzecznictwem w wyniku przelewu wierzytelności na nabywcę przechodzi ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki wiązał go z dłużnikiem. Zatem stosunek zobowiązaniowy nie ulega zmianie, natomiast zmienia się osoba uczestnicząca w nim po stronie wierzyciela (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 września 2001 r., sygn. I CKN 379/00). Legitymacja procesowa po stronie powodowej została wykazana umową cesji z dnia 25 lutego 2020 roku.

Zgodnie z dyspozycją art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta

umowa ubezpiecza. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Nie budzi wątpliwości, że aktualnie w orzecznictwie Sadu Najwyższego ugruntowane już jest stanowisko, że odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy OC obejmuje również wydatki poniesione na najem pojazdu zastępczego. Pozostają one w normalnym związku przyczynowym ze zdarzeniem i stanowią stratę określoną w art. 361 § 2 k.c. Co więcej, refundacja tych kosztów jest uzasadniona nie tylko wówczas, gdy uszkodzony pojazd służył do prowadzenia działalności gospodarczej, ale również gdy był przeznaczony jedynie do codziennego użytku i odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń nie jest uzależniona od niemożności skorzystania z komunikacji alternatywnej. W uchwale siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2011 r. (sygn. III CZP 5/11) wprost stwierdzono, że odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego; nie jest ona uzależniona od niemożności korzystania przez poszkodowanego z komunikacji zbiorowej. Korzystanie z samochodu stało się obecnie standardem cywilizacyjnym i taka jego funkcja będzie się umacniać.

W cytowanej uchwale podkreślono, że na ubezpieczycielu ciąży obowiązek zwrotu jedynie wydatków celowych i ekonomicznie uzasadnionych. Za wydatek niezbędny należy uznać wydatek poniesiony na korzystanie z innego pojazdu w takim zakresie, w jakim poszkodowany korzystałby ze swojego środka lokomocji gdyby szkody mu nie wyrządzono. Wydatki ekonomicznie uzasadnione natomiast to wydatki na najem pojazdu zastępczego o podobnej klasie do pojazdu uszkodzonego lub zniszczonego, poniesione w oparciu o stawki czynszu najmu, które obowiązują na danym rynku lokalnym (ceny rynkowe za tego typu usługi) oraz w czasie naprawy pojazdu mechanicznego lub do czasu nabycia nowego.

Podstawą ustalenia okresu wynajmowania pojazdu zastępczego, przy likwidacji szkody całkowitej, nie może być okres naprawy pojazdu uszkodzonego, lecz okres niezbędny do nabycia nowego pojazdu.

Ustalenie czasu niezbędnego do nabycia innego pojazdu w przypadku wystąpienia szkody całkowitej jest sytuacją nieporównywalną do wystąpienia szkody częściowej i nie jest możliwe wyłącznie na podstawie kryteriów obiektywnych. Należy każdy przypadek badać oddzielnie i czynić ustalenia odnośnie do czasu najmu pojazdu pozostającego w adekwatnym związku przyczynowym ze zderzeniem pojazdów, w tym poprzez badanie możliwości nabycia nowego pojazdu w miejsce uszkodzonego przez konkretnego poszkodowanego z uwzględnieniem wszystkich okoliczności sprawy (dysponowanie odpowiednimi środkami finansowymi, możliwością zagospodarowania wraku, wiedzą o rynku motoryzacyjnym, dostępnością na rynku pojazdów odpowiadających stanem pojazdowi uszkodzonemu, etc.). Przyjęcie poglądu przeciwnego wiązałoby się zatem z przerzuceniem ciężaru naprawienia szkody na poszkodowanego. Zauważyć bowiem należy, że powszechnie przyjęte jest nauce i praktyce prawa cywilnego, ustalanie wysokości szkody metodą deferencyjną, tj. poprzez porównanie majątku poszkodowanego sprzed i po zdarzeniu wywołującym szkodę. Oznacza to, że abstrahowanie od zdolności finansowych poszkodowanego i oczekiwanie na substytuowanie uszkodzonej rzeczy bez wypłaty odszkodowania przez sprawcę szkody lub ubezpieczyciela, wiązałoby się z wymaganiami, by poszkodowany nakładem własnych sił i środków powiększał swój majątek, wyrównując jego stan do daty sprzed szkody.

W zakresie ustalenia uzasadnionego okresu najmu pojazdu zastępczego Sąd poczynił własne ustalenia i doszedł do przekonania, iż cały okres najmu pojazdu zastępczego jest usprawiedliwiony okolicznościami sprawy.

Początkowo zakład ubezpieczeń szkodę zakwalifikował jako częściową i decyzją z dnia 18 grudnia 2019 roku przyznał odszkodowanie w wysokości 3.115,13 złotych brutto (k. 36-37). Po przesłaniu kosztorysu naprawy (k. 38) zakład ubezpieczeń zmienił stanowisko i z uwagi na nieopłacalność naprawy szkodę zakwalifikował jako całkowitą (k. 50-51). Oznaczało to przyznanie decyzją z dnia 19 lutego 2020 roku odszkodowania w wysokości 14.050,00 złotych brutto, uwzględniając wcześniejsze wypłaty. Natomiast jak wynika z zeznań poszkodowanej, dopiero po otrzymaniu ostatniej transzy odszkodowania rozpoczęła poszukiwania nowego pojazdu. Zasady doświadczenia życiowego kaza

przyjąć, że gdyby poszkodowana dysponowała odpowiednimi środkami finansowymi, to nabyłaby nowy pojazd przed otrzymaniem pełnej kwoty odszkodowania. Przy szkodzie całkowitej przyjmuje się 7-14 dni na zagospodarowanie pozostałości. Skoro ostatnia transza odszkodowania została wypłacona w dniu 20 lutego 2020 roku, to najem pojazdu zastępczego do dnia 25 lutego 2020 roku był zasadny.

W ocenie Sądu stanowisko biegłego jest błędne w zakresie, w jakim przy szkodzie całkowitej za datę graniczną drugiego okresu częściowego wskazanego w opinii wskazał na dzień zakwalifikowania szkody jako całkowitej, a nie dzień wypłaty odszkodowania. W przypadku szkody całkowitej nie zawsze poszkodowany winien czekać na wypłatę odszkodowania celem podjęcia działania w kierunku nabycia nowego pojazdu, w szczególności jeżeli posiada on możliwości finansowe do jego nabycia. W niniejszej sprawie nie ustalono jednak, że poszkodowana dysponowała środkami finansowymi umożliwiającymi jej zakup nowego pojazdu, w miejsce uszkodzonego. Nie można wymagać od poszkodowanego by zadłużał się w celu naprawienia szkody powstałej wskutek wypadku komunikacyjnego. Należy podkreślić, iż proces zakupu nowego pojazdu jest tym bardziej utrudniony, gdy poszkodowany dysponuje relatywnie niewielką kwotą (jak w niniejszym przypadku, gdy otrzymał odszkodowanie w wysokości 3.115,13 zł) i zmuszony jest poszukiwać nowego pojazdu na rynku wtórnym. Znalezienie pojazdu za tak niską cenę odpowiadającą potrzebą poszkodowanego i przy tym sprawnego jest utrudnione i w oczywisty sposób może trwać dłużej niż w przypadku dysponowania wysokim budżetem.

Sąd nie podziela również opinii biegłego, że w niniejszej sprawie okres na zagospodarowanie części winien wynieść 7 dni, skoro najem zakończył się w dniu 25 lutego 2020 roku, a więc 5 dni po wypłacie odszkodowania i taki też powinien być uznany w niniejszej sprawie czas na zagospodarowanie części.

Rozstrzygnięcie kwestii spornych w zakresie ustalenia dobowej stawki najmu wymagało wiadomości specjalnych, wobec tego Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej i rekonstrukcji wypadków drogowych mgra inż. L. C.. Biegły ustalił, że dla pojazdów segmentu (...) w czerwcu 2020 roku, w opcji bez limitu kilometrów, z pełnym ubezpieczeniem, bez udziału własnego w szkodzie, z możliwością wyjazdu za granicę i w opcji rozliczenia bezgotówkowego, dobową stawką najmu kształtowała się od 99,00 zł netto do 140,00 zł netto. Średnia stawka wyniosła więc kwotę 119,50 zł netto, i taką też stawkę Sąd uznał w niniejszej sprawie za uzasadnioną.

Nadto analiza zgromadzonego materiału dowodowego nie daje podstaw do stwierdzenia, iż poszkodowana po wystąpieniu szkody działała rażąco niedbale, bądź w sposób umyślny naruszyła obowiązek minimalizowania szkody w zakresie najmu pojazdu zastępczego, co prowadziłoby do uwolnienia się od odpowiedzialności strony pozwanej (art. 826 § 3 k.c.). Wskazać należy, że nieskorzystanie przez poszkodowanego z oferty najmu pojazdu u podmiotów preferowanych przez ubezpieczyciela nie może stanowić podstawy do obniżenia należnego powodowi z tego tytułu świadczenia do stawek, które oferują współpracujące z ubezpieczycielem podmioty, zwłaszcza w sytuacji, gdy stawki te znacząco odbiegają od średnich stawek za tego typu usługi. Obowiązek minimalizowania szkody nie może być równoznaczny z ograniczeniem możliwości wyboru podmiotu, z którym poszkodowany zawarł umowę najmu, do podmiotów wskazanych przez ubezpieczyciela. Wystarczające do uznania, że poszkodowany z obowiązku tego się wywiązał i ma prawo do zwrotu poniesionych na poczet najmu pojazdu zastępczego wydatków, jest ustalenie, że poniesione przez niego wydatki nie przekraczają średnich stawek dobowych najmu pojazdów zastępczych tej samej klasy co pojazd uszkodzony i są ekonomicznie uzasadnione. Na ubezpieczyciela ciąży obowiązek zwrotu wydatków celowych i ekonomicznie uzasadnionych, pozwalających na wyeliminowanie negatywnych dla poszkodowanego następstw, niedających się wyeliminować w inny sposób, z zachowaniem rozsądnej proporcji między korzyścią wierzyciela a obciążeniem dłużnika. Nie jest celowe nadmierne rozszerzanie odpowiedzialności odszkodowawczej i w konsekwencji - gwarancyjnej ubezpieczyciela, co mogłoby prowadzić do wzrostu składek ubezpieczeniowych. Z obowiązku tego należy wywieść wnioski, że ekonomicznie uzasadnione koszty najmu pojazdu zastępczego zamykają się w dolnej granicy średniej dobowej stawki najmu pojazdu zastępczego w wersji bez limitu kilometrów, przy uwzględnieniu pełnego zakresu ubezpieczenia oraz z wykupionym udziałem własnym w szkodach obowiązującej w dacie powstania szkody i na terenie, na którym zamieszkuje poszkodowany. Kwota ta pozwoliłaby bowiem poszkodowanemu na wynajęcie pojazdu zastępczego tej samej klasy, co pojazd uszkodzony.

Podsumowując, Sąd uznał, że zasadny okres najmu wynosił 135 dni przy dobowej stawce w wysokości 119,50 złotych netto – łącznie 16,132,50 złotych netto (19 842,98 zł brutto). Uwzględniając dotychczas wypłacone odszkodowanie zasądzeniu podlegała kwota 13.219,98 złotych (19 842,98 zł brutto – 6.623,00 zł brutto), o czym Sąd orzekł w punkcie I. sentencji wyroku.

W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu, o czym Sąd orzekł w punkcie II. sentencji wyroku.

Rozstrzygnięcie w zakresie odsetek Sąd oparł na treści przepisu art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym wierzyciel ma prawo żądać odsetek w przypadku, gdy dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia. Należało również uwzględnić dyspozycję art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U.2021.t.j. z dnia 2021.05.06) zgodnie z którym zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Strona pozwana nie kwestionowała, że szkoda została zgłoszona w dniu 17 marca 2020 roku, w konsekwencji należności uboczne zostały przyznane od dnia 18 kwietnia 2020 roku.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie III. wyroku na podstawie art. 100 k.p.c. Powódka wygrał proces w 79,52 %, a pozwany – w 20,48 %. Koszty poniesione przez powoda stanowiły: opłata sądowa od pozwu (1.000,00 zł), opłata skarbową od dokumentu pełnomocnictwa (17,00 zł), wynagrodzenie radcy prawnego (3.600,00 zł - § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych) oraz 320 zł tytułem wykorzystanej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego. Koszty poniesione przez pozwaną stanowiły: opłata skarbową od dokumentu pełnomocnictwa (17,00 zł), wynagrodzenie radcy prawnego (3.600,00 zł - § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych). 79,52 % z kwoty 4.937 zł to 3.925,90 zł, zaś 20,48 % z kwoty 3.617 zł to 740,76 zł. Strona pozwana winna więc zwrócić stronie powodowej kwotę 3.185,14 zł (3.925,90 zł – 740,76 zł).